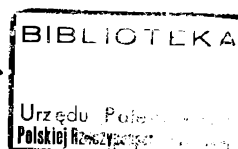

25 stycznia 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

E02d 5/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9625.

Kl. 84c 2.

84c 5/08

Josef Meiser
(Dortmund, Niemcy).

Żelazny falisty brus palisadowy.

Zgłoszono 21 czerwca 1927 r.

Udzielono 8 listopada 1928 r.

Pierwszeństwo: 28 czerwca 1926 r. (Niemcy).

Zastosowanie brusów lub blach o przekroju falistym przy wykonaniu żelaznych ścian palisadowych jest znane. Ściany z blachy były wykonywane w ten sposób, że poszczególne arkusze były nakładane jeden na drugi lub były łączone ze sobą zapomocą nitów, bądź w inny sposób. Ściany te nie miały praktycznego znaczenia, ponieważ wykonanie ściany było niedogodne, przyczem posiadały one stosunkowo mały moment wytrzymałości.

Wynalazek niniejszy ma na celu umożliwienie wytwarzania ściany palisadowej o dowolnym momencie wytrzymałości bez zastosowania nitów i innych środków pomocniczych przy użyciu żelaznych brusów falistych. Osiąga się to dzięki temu,

że brusy łączą się zapomocą ich części, które wzajemnie się otaczają.

Na rysunku przedstawiono różne odmiany wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia najprostsze połączenie, przyczem faliste końce żelaznych brusów są tak wykonane, że falisty koniec jednego brusa obejmuje odpowiedni koniec sąsiedniego brusa. Ten najprostszy rodzaj połączenia nadaje się zwłaszcza dla małych obciążeń. Koniec jednego brusa 1 o długości pół lub całej fali jest zagięty w kształcie haka *a* i przylega do występu *b* sąsiedniego brusa 2, gładki zaś koniec *c* brusa 2 opiera się na występie *d* pierwszego brusa 1. Jeżeli ściana palisadowa narażona jest na zginanie, wówczas koniec *a*

przylega ściśle do występu *b*, zaś koniec *c* do występu *d*, a oprócz tego końce *f*, *g* sąsiednich brusów 1, 2 przyciskają się do siebie, wskutek czego taka ścianka palisadowa może wytrzymać duży nacisk.

Na fig. 2 przedstawione jest takie same złącze z tą jedynie różnicą, że części łączące *a*, *b*, względnie *c*, *d*, są pochylone w ten sposób, iż tworzą rodzaj klina. Na fig. 3 i 3a przedstawiono złącze, które posiada koniec *e*, wykonany w postaci podwójnego klina, umieszczonego w zagłębieniu *m*, natomiast występ *b*, względnie koniec *a*, posiadają zwykły kształt klinowy.

Fig. 4—8 uwidoczniają szereg odmian brusów, wykonanych w myśl wynalazku, a mianowicie: fig. 4 przedstawia brus o kształcie półfali, fig. 5 i 6 przedstawiają brus w kształcie jednej fali, przy czem części łączące *f*, *g* znajdują się po jednej stronie linii obojętnej jego przekroju, natomiast fig. 7 i 8 przedstawiają brus w kształcie szeregu fal, przy czem fig. 7 unaocznia brus, którego części łączące *g*, *f* są rozmieszczone naprzemian po obu stronach osi obojętnej przekroju, zaś fig. 8 przedstawia brus, którego części łączące *g*, *f* są rozmieszczone po jednej i tej samej stronie linii obojętnej. Odstęp *H* (fig. 4 i 5), który oznacza odległość środków łuków krzywych powierzchni brusa, dobiera się w zależności od obciążenia na jakie ma być narażona ścianka.

Na rysunkach części faliste brusów przedstawione są, dla uproszczenia, o jednakowej wszędzie grubości, lecz mogą one posiadać również i różną grubość, w zależności od różnego obciążenia, jakiemu mają podlegać, jak to wskazują np. na fig. 1 linie przerywane.

Kąt rozwarcia złącz oraz kształt fal mogą być rozmaite, wskutek czego powstają falowania bardziej lub mniej płaskie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Żelazny falisty brus palisadowy, znamienny tem, że jego końce łączące (*f*, *g*), umieszczone zboku osi obojętnej przekroju brusa, posiadają taki kształt wypukły, że po wbiciu dwóch brusów końce (*f*, *g*), odpowiadają ściśle sobie i ochwytyują się, przy czem koniec (*f*) jednego brusa jest zakończony w kształcie haka (*a*), który opiera się o występ (*b*) końca (*g*) drugiego brusa, którego czołowa powierzchnia (*c*) opiera się o występ (*d*) pierwszego brusa.

2. Brus według zastrz. 1, znamienny tem, że jego końce (*a*, *b*, *c*, *d*) są wykonane w kształcie zwykłego lub podwójnego klina i przy wbijaniu wchodzi do odpowiednich zagłębień sąsiednich brusów.

Josef Meiser.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

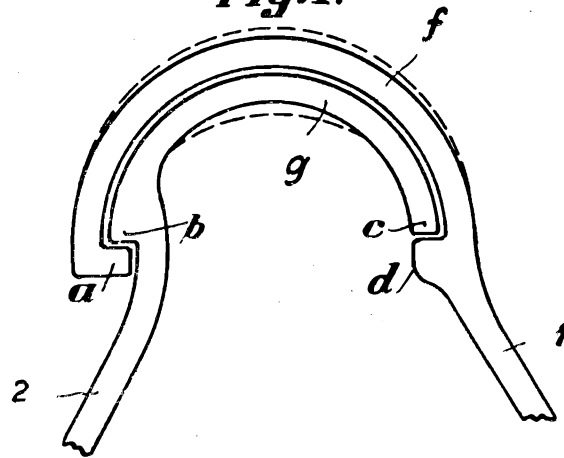

Fig.2.

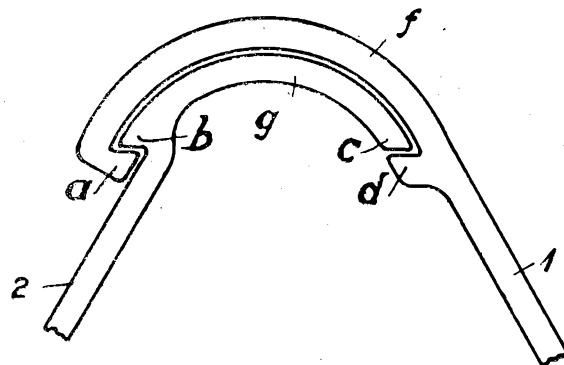

Fig.3.

Fig.3a

